

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1086

06.01.2024 (135)

Michael Kühnen Politinė kariuomenė: SA tradicijos ir dvasia

9 dalis

BŪKIME KOMRADELIAI!

Bičiulystė yra būtina bendruomenės sąlyga!

Mūsų judėjimas neatsparus išorės spaudimui ir negali būti jo nugalėtas, nes mes sudarome nesunaikinamą idėjų bendruomenę. Jos šaknys - nacionalsocialistų ištikimybė idėjai ir partijai bei tarpusavio bičiulystė. Tik tada, kai šis vidinis frontas susilpnėja, judėjimui iškyla pavojus. Štai kodėl, neskaitant išdavystės, bičiulystės stoka yra baisiausias nusikaltimas, kurį politinis kareivis gali padaryti partijai!

Kiekvienam, kuris negali būti bendražygis kitam, ne vieta rudųjų marškinių armijoje!

Bičiulystė skiriasi nuo draugystės - ji nėra pagrįsta asmenine simpatija:

Kiekvienoje didesnėje bendruomenėje yra žmonių, kurie simpatizuoja vieni kitiems ir todėl itin glaudžiai laikosi kartu. Tame nėra nieko blogo, jei dėl to nenukenčia bendražmogiškas įsipareigojimas kartu su visais kovotojais. Tačiau mūsų minties bendruomenės nesunaikinamumas nesiremia tokia draugyste.

Veikiau ji remiasi bendra dvasia! Kiekvienoje didesnėje bendruomenėje bus ir žmonių, kurių charakteriai ir polinkiai tokie skirtingi ir priešingi, kad jie vargu ar gali parodyti daugiau nei nemeilę vienas kitam. Tame taip pat nėra nieko blogo, jei tik politinis karys niekada nepamiršta, kad jis priklauso kariuomenei ne tam, kad išgyventų asmenines antipatijas, bet kad kovotų dėl bendro tikslo. Todėl niekada negalima leisti, kad asmeniniai jausmai apsunkintų ar net keltų grėsmę vidinei kariuomenės struktūrai ir išoriniam veiksmingumui. Štai kodėl draugystės pareiga stovi aukščiau už bet kokią asmeninę simpatiją ar antipatiją. Kas dalijasi mūsų politiniais įsitikinimais, yra susijęs su mumis bendra pasaulėžiūra ir gyvenimo pažiūromis ir kovoja už jas mūsų pusėje pagal savo galimybes, tas yra mūsų bendražygis! Politikos karys stovi šalia savo bendražygių, padeda jiems, palaiko juos ir gina. Jei reikia, jis turi rizikuoti savo gyvybe dėl bendražygių - ne dėl asmeninių jausmų, o dėl bendros kovos ir tikslo! Išorinių išpuolių prieš atskirus bendražygius akivaizdoje visi turi laikytis išvien. Priešas turi žinoti:

Kas puola nacionalsocialistą, puola visus ir turi tikėtis atitinkamos reakcijos!

Tačiau bet kokio pobūdžio išpuolius, kurie nukreipti ne prieš atskirus bendražygius dėl politinės kritikos, o dėl asmeninės nesantaikos būryje, bendruomenė turi kolektyviai atremti ir užgniaužti jau pačiame užuomazgoje. Nė vienas vadovybės narys neturi delsti negailestingai pašalinti iš judėjimo pagarsėjusius kivirčų ir problemų kėlėjus, kurie dažnai atkreipia į save dėmesį tokiu nedraugiškumu, nepaisant visų kitų savybių ir galimų nuopelnų. Jie yra mūsų bendruomenės ligų šaltinis ir kelia jai didesnę grėsmę nei bet kas kitas!

Nuo 1945 m. tautinės grupės ne kartą patyrė nesėkmę, nes nesugebėjo iškelti partijos interesų ir draugystės pareigos aukščiau už asmeninius jausmus, nemeilę, elfišumą ir tuštybę.

Ypač bjaurus yra plačiai paplitęs polinkis pulti bendražygius dėl grynai asmeninių keistenybių ar įpročių. Šiuo požiūriu judėjimui pareigą atliekančio bendražygio asmeninis gyvenimas nedomina nei bendražygių, nei viso judėjimo:

Ne miego laikas, gėrimo įpročiai ar panašūs dalykai lemia politinio kareivio vertę, o jo kova už judėjimą ir atsidavimas Naujajai tvarkai. Politiniai kariai sudaro kovojančią bendruomenę, o ne filisteriškos moralės sektą!

Tikimės, kad mūsų politiniai kariai gyvens pozityvų gyvenimą pagal čia paaiškintus dešimt įsakymų - priešingai, nuo pat naujosios SA įkūrimo neigiamais pašalinimo pagrindais laikome tik profesinį nusikalstamumą ir piktnaudžiavimą narkotikais. Tie, kurie gyvena atitinkamai ir nekenkia judėjimo reputacijai bei nepažeidžia draugystės įsakymų, turi teisę būti gerbiami kaip bendražygiai ir

sulaukti bendruomenės paramos. Kita vertus, kas nusikalsta, pažeidžia bičiulystės įsakymą ir kenkia partijai. Tačiau partiniai banditai turi būti negailestingai traukiami atsakomybėn. Jiems neturi būti suteikiama galimybė veikti prieš bendražmogišką susitelkimą:

Būtina pergalės sąlyga yra nesunaikinama partijos politinių kareivių bendruomenė, tačiau būtina sąlyga šiai bendruomenei išlikti yra bendražmogiška pareiga! Štai kodėl bičiulystė yra svarbesnė už draugystę; štai kodėl bičiulystė turi būti stipresnė už asmenines simpatijas!

Nacionalsocialistas - būk draugiškas!

DIRBKITE SU SAVIMI!

Nacionalsocialistas niekada nenustoja mokytis!

Nacionalsocializmas nėra ideologija, kurios dogmatines doktrinas išmokstama atmintinai, kad būtų galima save laikyti patikimu ir tvirtu pasekėju. Nacionalsocializmas iš savo pasekėjų reikalauja kur kas daugiau - jis nenori, kad jį išmoktumėte atmintinai, jis nori, kad juo gyventumėte!

Nacionalsocialistinė pasaulėžiūra moko tik kelių principų - natūralių gyvenimo dėsnių ir jų taikymo žmonių bendruomenėms. Visa kita nacionalsocialistas turi išsiaiškinti pats!

Kalbant apie kovą už naująją tvarką, jos įgyvendinimą ir plėtrą, partija jam padeda ir nurodo bendrą kryptį. Tačiau kiek tai susiję su atskiru žmogumi bendruomenėje, kuris turi surasti tinkamą vietą joje ir kuo geriau ją užimti, nacionalsocialistas raginamas pats prie to dirbti ir atitinkamai tobulėti:

Savęs pažinimas ir savirealizacija - štai ko mūsų pasaulėžiūra reikalauja iš nacionalsocialistų! Jis turi paklausti savęs, kokių gebėjimų ir polinkių turi, bet taip pat kokių silpnybių ir trūkumų; ir atitinkamai prisitaikys prie bendruomenės. Jis neturėtų pasidaryti mažas, kad išvengtų reikalavimų veikti ir aukotis, kad išvengtų didesnės atsakomybės, kuri pakeistų jo mažą, patogų gyvenimą, - bet taip pat neturėtų arogantiškai pasiduoti savo ambicijoms ir valdžios troškimui, kai akivaizdu, kad jis neturi gebėjimų didesniems dalykams! Abu kraštutiniams neverti nacionalsocialisto. Tačiau radęs deramą vietą bendruomenėje, nacionalsocialistas nebus patenkintas. Tas, kuris ilsisi ant laurų, juos nešioja ne ten, kur reikia!

Po savęs pažinimo seka savirealizacija - "pažink save", "tapk tuo, kas esi". Nacionalsocialistas niekada nesitenkina tuo, kas yra: jis visada kovoja ir dirba dėl to, kas

turėtų būti! Kiekviename žmoguje yra daugiau, nei jis pats iš pradžių žino. Visos kitos sistemos linkusios slopinti šias kūrybines žmogaus jėgas arba bent jau neleidi joms - sąmoningai ar nesąmoningai - išryškėti. Tačiau nacionalsocializmas jas pažadina ir atiduoda į bendruomenės tarnybą! Jis reikalauja iš savo pasekėjų nenuilstamų pastangų vis labiau išnaudoti visus juose slypinčius polinkius ir gebėjimus, vis labiau įveikti visas silpnybes ir trūkumus, kol galiausiai partijos narys, Adolfo Hitlerio žodžiais tariant, iš tiesų tampa "aukščiausios rasės ir asmenybės vertybės įsikūnijimu"!

Tai, kas taikoma kiekvienam nacionalsocialistui, savo ruožtu, žinoma, dar labiau tinka politiniams partijos kariams:

Jaunas nacionalsocialistas anksti supranta, ar jis gimė būti kovotoju, ar ne. Jei jis toks yra, jo nereikia įtikinėti ar įtikinėti stoti į rudųjų marškinėlių armiją. Jis tai padarys iš savo paties aistringą norą, nes tik ten gali realizuoti savo džiaugsmą kova, vyrišku išbandymu ir visišku atitrūkimu nuo buržuazinio gyvenimo būdo.

Jam taip pat teks susidurti su visa agitacija, persekiojimais, kančiomis ir aukomis, kurias partija turi atnešti savo politiniams kariams. Ir dabar įsakymas "Dirbk su savimi!" galioja visa jėga. Politinis karys neturi sustoti pusiaukelėje: jis norės ir privalės visiškai įveikti savo buržuazines silpnybes ir įpročius, kurių - užaugęs liberalios-kapitalistinės sistemos dekadanse - vis dar turi savyje, ir vis labiau ugdyti tas kovotojo savybes, kurios įgalina jį didvyriškai žvelgti į gyvenimą. Tai nėra vienkartinis procesas ir ne kelių mėnesių raida. Tai visą gyvenimą trunkantis brenimo procesas.

Taip nacionalsocializmas buržuazinį masinį žmogų supriešina su bendruomenei atsidavusia asmenybe. Ateities nacionalsocialistinėje liaudies valstybėje, kaip ir dabartiniame nacionalsocialistiniame judėjime, šis asmenybės formavimosi procesas jokių būdu neapsiriboja tik vadovaujančiuoju sluoksniu: kiekvienas atskiras smulkus darbininkas ir kovotojas, kuris deda visas pastangas, kad užimtų savo vietą bendruomenėje, išvystytų joje visus savo gebėjimus ir kovotų su savo silpnybėmis, kuris nei savęs nuvertina, nei groteskiškai pervertina tai, į ką neturi teisės, yra nacionalsocialistinė asmenybė ir yra pranašesnis už kiekvieną valdančiosios sistemos kiaušingalvį ar didžiavyrį, kuris nežino nei pareigos, nei saiko! Žinoma, būtina sąlyga yra besąlygiškas sąžiningumas - tiek sau, tiek partijai, kuri turi atitinkamai įvertinti asmenį ir pastatyti jį į vietą!

BŪKITE DISKRETIŠKI !

Vienas poelgis vertas daugiau nei šimtas didelių posakių!

Po visų šių labai svarbių ir esminių reikalavimų politiniam kariui slaptumo įsakymas atrodo gana antraeilis. Tačiau tie, kurie patys dalyvauja praktinėje revoliucinėje veikloje ir yra gerai susipažinę su kovos poreikiais ir problemomis, žino, kad yra veikiau priešingai!

Pokalbiai, pasigyrimai ir gandai dažnai kelia pavojų politinės kovos jėgos sėkmei, netgi gali ją paralyžiuoti ir išardyti. Būtent todėl, kad bendražygiai dažnai nepastebi šių pavojų ir, kitaip nei kiti, šį įsakymą laiko antraeiliu, o jo pažeidimą - neblogo dalyku, problema yra labai svarbi:

Kadangi priešas visuomet stengiasi į mūsų gretas įkišti informatorių ir nuo to neįmanoma apsisaugoti, gyrimasis kokiais nors veiksmais kelia tiesioginį pavojų su tuo susijusiems bendražygiams, apkalbos padeda priešui tiksliai sužinoti vidaus sąlygas, išsiaiškinti svarbiausius vadovavimo bendražygius, atpažinti silpnąsias vietas ir taip geriau parengti atsakomąsias priemones. Tačiau ir viduje apkalbos - ypač spėliojant apie asmenines bendražygių silpnas ir privatų gyvenimą - yra žalingos, dažnai nuodija atmosferą ir kelia pavojų tarpusavio draugystei. Gandai, apkalbos ir gyrimasis įvykdytais veiksmais neabejotinai apskritai labiau padėjo priešui nei jo slopinimo priemonės ar sąmoninga išdavystė!

Paprastai už to nėra piktos valios, o bendražygis net nesuvokia, kad jo elgesys kenkia judėjimui. Todėl lyderiams ir sublyderiams dar svarbiau kartas nuo karto atkreipti į tai savo bendražygių dėmesį ir, jei reikia, imtis ryžtingų veiksmų: Neišauklėtas pagyrūnas, profesionalus plepys, kaip ir išdavikas, nesugyvenamas egoistas ar bailys, nepriklauso politinių karių būriui! Žinoma, vadovavimo bendražygis galės sėkmingai kovoti su apkalbomis tik tada, jei pats bus nuo jų laisvas ir rodys pavyzdį. Tik tada, kai vadovybė ir pasekėjai kartu pripažins slaptumo svarbą revoliuciniam darbui, politinių karių bendruomenė gali tapti tikrai revoliucine kovine jėga!

Tačiau tokiose kovinėse pajėgose turi galioti taisyklė:

Niekas neturi žinoti daugiau, nei būtina jo užduočiai atlikti. Tai galioja tiek atliekant nuolatinę užduotį, pavyzdžiui, vadovaujant judėjimo poskyriui ar biurui, tiek vykdant vienkartinį konkretų partijos įsakymą. Įvykdžius pavedimą, apie tai pranešama atitinkamam partijos biurui ir tuo reikalas baigiamas. Nesutarimai dėl priimto sprendimo teisingumo praleidžiami - partija įsako, politinis karys paklūsta. Jis atstovauja partijos linijai išoriniam pasauliui, nesutrikdydamas kitų bendražygių ar net visuomenės dėl galimų nukrypimų nuo asmeninių pažiūrų.

Prieš priimdamas sprendimą, vadovas gali paprašyti nuomonės kitų bendražygių, kurie, atsižvelgdami į savo žinias ar padėtį, galėtų prisidėti prie ko nors naudingo. Po to jis priima sprendimą - bet jis nekalba su visais galimais bendražygiais apie

sprendimo galimybes, pavojus, šansus, kad vėliau galbūt nieko nedarytų arba darytų ką nors visiškai kito!

Politikos karys, turintis pasiūlymų, idėjų ir pageidavimų ar net problemų ir abejonių, kreipiasi į viršininką, viską jam pristato, priima jo sprendimą ir atitinkamai elgiasi. Tačiau jis nesikreipia į savo bendražygius, norėdamas juos paveikti ar net sutrikdyti. Galiausiai, politinis karys neskambija apie bendražygius ar viršininkus - jei jam žinomi konkretūs faktai, kurie, jo manymu, kenkia partijai, jis apie tai praneša atsakingam partijos biurui ir priima jo sprendimą.

Visa tai padeda partijos vadovybei turėti tvirtą ir vieningą revoliucinį kalaviją, kuriuo ji galėtų nugalėti sistemą ir kovoti už Naująją tvarką - partija ir SA neslopina kovotojo asmenybės, tačiau reikalauja iš jo visiškai įveikti buržuazines silpnybes ir liberalizmo įpročius. Bet tai, be abejo, ne paskutinėje vietoje apima ir slaptumo pareigą!

BŪK TAPPER!

Drąsa - tai valia įveikti save!

Dešimt politinio kareivio įsakymų padeda nacionalsocialistiniam kovotojui rasti jam tinkantį požiūrį ir pažiūras į gyvenimą ir visiškai įveikti buržuazinio mąstymo ir jausmų likučius:

Mes visi užaugome šioje buržuazinėje, liberalaus kapitalizmo sistemoje ir buvome veikiami mus supančio dekadanso. Visi iš pradžių mokėmės, kad verta siekti tik pragyvenimo lygio, komforto ir gerovės, kad savo ego yra visų svarbiausias dalykas, o buržuazinis istorijos, valstybės ir gyvenimo tvarkos supratimas yra natūralus dalykas!

Tačiau visi pirmiausia instinktyviai pajutome nenatūralius, ydingus ir blogus šios sistemos aspektus, o paskui, dėka nacionalsocialistinės pasaulėžiūros ir gyvenimo suvokimo, juos atpažinome ir dvasiškai bei pradėjome įveikti. Kovingas, karingas žmogus mūsų gretose taip pat pripažino, kad privalo kovoti su šia sistema, jei nenori gyventi prieš savo prigimtį ir dėl to netapti giliai nelaimingas.

Šiai kovai reikalinga organizacinė forma - tai SA, kaip NSDAP karinis padalinys; jai reikia intelektualinio pagrindo, kurį užtikrina nacionalsocializmo idėja; ir reikia abiem pusėms tinkamo požiūrio į gyvenimą - tai aiškiai parodo 10 politinio kareivio įsakymų!

Bet kadangi esame ne tik Hitlerio vaikaičiai, bet, deja, ir sistemos sūnūs, privalome ne tik sąmoningai prisipažinti praeities nacionalsocialistinei liaudies valstybei ir NSDAP, bet ir sąmoningai įveikti mumyse valdančiąją sistemą ir jos vertybes! Kol mes patys savyje nenugalėjome, neįveikėme ir nesunaikinome šios

sistemos, tol mums nepavyks to padaryti, net ir kalbant apie valdžios politiką!

Mūsų pasibjaurėjimas ir neapykanta buržuaziniam pasauliui iš pradžių palengvina šį įveikimą - bendražygių būryje, kovoje, renginiuose ir draugijos vakaruose kartais galime manyti, kad jau tapome visaverčiais naujųjų laikų kovotojais. Tačiau po to seka sunkesnės palapinės ir bloga patirtis:

Krizės judėjime, nusivylimas bendražygiais ir visiškai vidurinėsios klasės gyvenimo pagrindų - šeimos ryšių, draugų rato, darbovietės, namų - sugriovimas. Tada prasideda areštai, teismai ir galiausiai įkalinimas. Tik tada, kai sistema iš tikrųjų imasi veiksmų prieš pripažintą politinį kareivį ir sunaikina tas buržuazines gyvenimo sąlygas, kurias jis iš anksto buvo pasiryžęs sunaikinti, jis iš tikrųjų supranta, ko iš jo turėjo reikalauti partija ir ką jam reiškia šis praradimas. Tuomet gali ateiti ir sielvarto, ramybės ir "normalumo" ilgesio, net abejonių, gailesčio ir nevilties valandos. Ir daugelis mūsų bendražygių, nepaisant viso jų entuziazmo, palūžta.

Visa tai pernelyg žmogiška ir suprantama. Herojai nuo gimimo pasitaiko retai. Dauguma jų kartkartėmis pasiduoda buržuaziniams impulsams ir troškimams - ar tai dėl to, kad išorinė našta priartėja prie asmeninių veiklos ir kančios ribų, ar dėl to, kad draugystė, aistra ar meilė priverčia pernelyg trokšti tariamai normalaus gyvenimo.

Politinis karys turi įveikti tokias pagundas; jis turi įveikti savyje buržuaziškumą, filisteriškumą, vis iš naujo ir iš naujo, o galiausiai kartą ir visiems laikams. Šį norą nugalėti save vadiname drąsa. Be jos politinis kareivis negalės ilgai išsilaikyti kovoje. Jis niekada neturi prarasti šios valios, ji daro jį nenugalimą!

DIDŽIUOKITĖS!

SA yra ir lieka Vokietijos likimas!

Šie išdidūs štabo viršininko Röhmo žodžiai šiandien yra labiau pagrįsti nei bet kada anksčiau. Niekas kitas, išskyrus politinį kareivį rudais marškiniais, negali kovoti už spindintį nacionalsocialistinio judėjimo atgimimą, naują nacionalsocialistinę liaudies valstybę ir taip įgyvendinti tikrą liaudies bendruomenę - žinoma, ne vienas, o bendradarbiaudamas su revoliucine Vokietijos darbininkų klase, susivienijusia į NSDAP ir vadovaujama politinių partijos vadovų. Tačiau be naujosios SA visa tai, ką pasiekėme naujoji nacionalsocialistų karta ir ką tikimės pasiekti ateityje, būtų neįmanoma. Štai kodėl Rudųjų marškinų armija pagrįstai yra išdidžiausias nacionalsocialistinio judėjimo būrys, partijos stubu-

ras, kalavijo ranka ir kovinis veržlumas!

Dėl šios priežasties nacionalsocialistiniame judėjime lyderiu ar sublyderiu negali tapti niekas, kas pats nepriklausė ar tebeprisiklauso rudųjų marškinių armijai: kaip politinis kareivis yra aštresnė ir kovingesnė darbininko išraiška, taip ir visų lygių lyderis yra ne kas kita, kaip aštresnė ir kietesnė politinio kareivio išraiška - lyderio savybių turinčių kovotojų atranka!

Tačiau ne tik visi kariai turi ir privalo didžiuotis ir pasitikėti savimi - didžiuotis ir pasitikėti savimi turi ir kiekvienas atskiras politinis karys, kuris laikosi SA tradicijų, gyvena ir kovoja pagal jos dvasią! Taip jis priklauso tam unikaliai istorijoje būriui, kuris kadaise leido nacionalsocializmui šturmu įveikti supuvusį buržuazinį pasaulį, kol dėl klaidingų 1934 m. įvykių lemtingai žlugo. Tačiau jis taip pat priklauso ir tam būriui, kuris nuo 1977 m. kūrė ir kovojo su priešų pasauliu - pradėdamas nuo menkiausių užuomazgų - naują ir veikiantį nacionalsocialistinį judėjimą ir išlaikė jį kartu su teroru ir persekiojimais!

Pasididžiavimas ir pasitikėjimas savimi - tai nereiškia arogantiško pasipūtimo nei SA virš partijos, nei atskiro politinio kario virš savo partijos bendražygių kituose politiniuose ir socialiniuose frontuose. Tie, kurie iš tikrųjų suprato SA tradicijas ir dvasią ir jomis gyvena, neleis iki to prieiti ir nuosekliai slopins tokias partiją žalojančias tendencijas.

Tačiau didžiuokitės - taip, jie gali ir net turėtų! Jie verti tūkstantį kartų daugiau nei nuobodžios žmonių masės ir filisteriai. Jie yra Vokietijos ateitis, jos paskutinė viltis!

SA vyras - būti stotz! Nepasiduok buržuazinių komentatorių svaičiojimams, pusiau ir veidmainingų nacionalinių "rūpintojėlių" ir reakcionierių kompromituojančiam pataikavimui, AntiFa blevyzgojimui ir buržuazinės valstybės agitacijos, persekiojimo ir priespaudos siautėjimui. Jūs už juos visus pranašesni! Aukštesni savo nacionalsocialistiniais įsitikinimais ir aukštesni savo didvyrišku požiūriu į gyvenimą! Jūs esate kovingas vokiečių tautos elitas!

Tu esi "nežinomas SA žmogus", nacionalsocialistinės revoliucijos riteris, Trečiojo ir - kaip mes tikime, tikimės ir trokštame iš visų jėgų ir aistros - viena dieną ir Ketvirtojo reicho kūrėjas!

